

Statsministeren (Stauring): Paa Grund af Finansministerens Fraværelse skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage det af Folketinget vedtagne Forslag om Ændringer i Loven om Statstjenestemænd. I den gældende Lov er det bestemt, at en Revision skal finde Sted i Samlingen 1929—30. Revisionen er søgt forberedt gennem Nedsættelsen af en Lønningskommission, der har arbejdet i nogen Tid, men for nylig har meddelt Finansministeren, at som Arbejdet formede sig med et betydeligt Antal af Andragender og deslige, vilde det ikke være Kommissionen muligt at tilendebringe Arbejdet, saaledes at Tjenestemandslovens Frist kunde overholdes, hvis man vilde bygge paa en Indstilling fra den paagældende Kommission. Saaledes foranlediget har Finansministeren maattet fremsætte Forslag om Udskydelse af Revisionen til 1930—31, og jeg skal tillade mig at anbefale dette til Vedtagelse ogsaa her i Tinget.

Ellinger: Der er ikke Tvivl om, at dette Forslag vil blive enstemmigt vedtaget her i Tinget, men man kan dog ikke undlade at tænke paa, at for halvandet Aar siden behandlede vi et Forslag om Forbedring af Assistenternes Vilkaar. Om dette Forslag samlede sig den Gang tre Partier, medens det fjerde Parti, Socialdemokratiet, gik imod det. Ordføreren for dette Parti gjorde gældende, at der skulde fremsættes Forslag til en Revision af Tjenestemandsloven i det kommende Aar. Men man vidste jo ikke, hvornaar denne Revision blev endt. Eet er det at fremsætte et Lovforslag, et andet at faa det gennemført i begge Rigsdagens Ting. Det hjalp imidlertid ikke. Vi stod tre Partier mod det ene, og Loven vilde, hvis Rigsdagssamlingen ikke var sluttet tidligere, end vi havde ventet, være blevet vedtaget. Saa kom imidlertid Ministerskiftet, og aabenbart for at undgaa noget lignende som den Gang, da den forrige socialdemokratiske Regering veg sin Plads, optog man tre Medlemmer af det radikale Parti i Ministeriet. Dette bevirkede, at der skete et Frafald, saaledes at der nu kun var to Partier overfor to i denne Sag. Vi gjorde gældende det samme: at den Omstændighed, at der nu var nedsat en Kommission — det var det Halmstraa, i hvilket de Radikale hængte sig —, ikke vilde medføre, at Revisionen fandt Sted i indeværende Aar. Og nu har vi den Kendsgerning, der ikke kommer fuldstændig overraskende, at Revisionen ikke lader sig foretage i indeværende Aar. Vi beklager

meget, at dette Spørgsmaal om en Forbedring af Assistenternes Vilkaar nu igen bliver udsat et Aar, et Aar længere, end ogsaa de Radikale havde ventet. Men der er neppe noget at gøre i denne Sag; Forslaget vil, som sagt, ganske sikkert blive vedtaget enstemmigt her.

Stensballe: Ogsaa jeg maa beklage, at det nævnte Lovforslag ikke blev gennemført i Fjor. Det var rettidigt fremsat, saaledes at man gennem Udvalgsbehandlingen i Folketinget kunde have faaet det fremskyndet saa meget, at det kunde have været behandlet færdigt betydelig tidligere. Noget saadant skete ikke, og til Trods for at det blev optaget af mit Partis Ordfører her i Fjor efter at være blevet taget tilbage, har Regeringspartierne ikke vist nogen som helst Interesse derfor. Som Stillingen er i Øjeblikket, er det givet, at Sagen ikke kommer frem, medmindre der kommer et Forslag fra Regeringspartierne Side. Lønningskommissionens Arbejde har ikke kunnet fremmes, i alt Fald ikke, saaledes som Arbejdet er tilrettelagt. Jeg for min Part vil dog mene, at hele Spørgsmaalet om Revisionen af Lønningsloven kunde have været tilrettelagt paa en anden Maade, saaledes at det havde været muligt at gennemføre en Lov allerede i Aar. Men som Sagen har været tilrettelagt, har det ikke været muligt for Kommissionen at komme videre.

Statsministeren (Stauring): Det sidste, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) nævnte om Tilrettelægningen af Lønningskommissionens Arbejde, kan jeg vanskeligt hverken modsige eller anerkende, da jeg ikke i større Udstrækning kender til dette Arbejde; men jeg maa dog gaa ud fra, at de kyndige Folk, der er Medlemmer af Kommissionen, særdeles vel har kunnet tilrettelægge Arbejdet og utvivlsomt ogsaa har gjort det paa den Maade, som de nu har anset for mest formaals-tjenlig.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) særlig hæftede sig ved, idet han beklagede sig over, at man ogsaa udskød Revisionen af Assistenternes Vilkaar, er der ingen Anledning til at fordybe sig stærkt heri. Jeg kan sige, at jeg i og for sig ogsaa selv mener, at naar der forberedes en almindelig Revision af samtlige Tjenestemænds Lønningsvilkaar, vilde det være lidet rimeligt at pille en enkelt Gruppe ud og foretage en Revision for dens Vedkommende alene.